

Sygn. akt I C 992/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kamila Przeczek
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Justyna Spiewok

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2018 r. w Rybniku

sprawy z powództwa W. M.

przeciwko W. G. (1) (G.)

o zwolnienie spod egzekucji

1. zwalnia od egzekucji kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych), zajętą od dłużniczki H. K. (1) dnia 19 czerwca 2017 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach w sprawie egzekucyjnej z wniosku W. G. (1) sygn. akt Km 80/17;
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
3. zasądza od pozwanego W. G. (1) na rzecz powoda W. M. kwotę 247,00 zł (dwieście czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Kamila Przeczek

Sygn. akt I C 992/17

UZASADNIENIE

Powód V. M. w pozwie skierowanym przeciwko W. G. (2) domagał się zwolnienia spod egzekucji kwoty 2.200 zł zajętej u dłużniczki H. K. (1) na wniosek W. G. (2) przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach T. K. w sprawie egzekucyjnej o sygn. akt KM 80/17 oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w postępowaniu prowadzonym przez komornika na wniosek pozwanego przeciwko H. K. (2) zajęte zostały powyższe środki pieniężne, które stanowiły jego wynagrodzenie, a które przekazał dłużnicze celem ich przesłania jego rodzinie.

W odpowiedzi na pozew W. G. (2) wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że pieniądź w postaci fizycznej jak i elektronicznej zmienia właściciela po jego przekazaniu oraz że środki pieniężne stają się własnością w chwili przekazania. Wskazał, iż wątpliwym jest aby powód nie potrafił samodzielnie wysłać środków pieniężnych na Ukrainę.

Sąd ustalił :

V. M. zatrudniony jest w firmie (...). Powód jest Ukraińcem i ze względu na barierę językową ma problemy z załatwianiem spraw życia codziennego. Ponadto wraz z innymi pracownikami mieszka w dzielnicy R., nie ma samochodu, a na miejscu nie ma możliwości nadania zarobionych pieniędzy do swojej rodziny na Ukrainie. Zarówno jemu, jak i innym pracownikom z Ukrainy pieniądze grzecznościowo przekazywała rodzinom na Ukrainę H. K. (1) zatrudniona w firmie na stanowisku kadrowej i księgowej.

Dnia 19 czerwca 2017r. powód przekazał dłużnicze kwotę 2.000 zł celem przekazania ich ukraińskiej rodzinie. Pieniądze te H. K. (1) umieściła w swoim portfelu wraz z kartką z adresem rodziny.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach T. K. z wniosku wierzyciela W. G. (2), prowadzi pod sygn. KM 80/17 postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnicze H. K. (1). W toku tego postępowania w dniu 19 czerwca 2017r. na wniosek wierzyciela dokonano zajęcia m. in. kwoty 2.200 zł. W toku zajęcia dłużniczka wskazała, że zajęte środki należą do powoda, co zostało ujęte w protokole zajęcia.

Zawiadomiony o tym V. M. wystąpił do pozwanego w dniu 3 sierpnia 2017r. z wnioskiem o zwolnienie kwoty 2.200 zł spod egzekucji w terminie 3 dni. Wobec braku reakcji ze strony W. G. (1) powód złożył pozew o zwolnienie spod egzekucji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o umowy zlecenia nr (...) i umowę o pracę, rozliczenie godzin wykonywania usług, rachunki (...), oraz dowód wypłaty zaliczki (k.5-11,13), umowę o pracę nr (...) (k.12), wezwanie z 3.08.2017 roku (k. 15), aka komornicze sygn. KM 80/17 (doł. do akt), zeznania świadków H. K. (1), M. P. (k. 81-82) oraz T. K. (k. 109) uznając te dowody za w pełni wiarygodne, albowiem korelują ze sobą tworząc zwartą i logiczną całość, a żadna ze stron zasadniczo ich nie kwestionowała.

H. K. (1) zeznała, że powód dał jej kwotę 2.200 zł – 2.000 zł miała przekazać jego rodzinie, a 200 zł miało pokryć koszty przekazu. Rzeczywiście taka kwota znajdowała się w jej portfelu (i została zajęta). Jednak żaden inny dowód nie potwierdził, że cała ta kwota pochodziła od powoda. M. P. nie była pewna jaka to była kwota, ale wskazała 2.000 zł i dlatego Sąd uznał, że w tym zakresie roszczenie zostało wykazane.

T. K. twierdził, że przy zajętych pieniądzech nie było żadnej kartki. Pomimo tego Sąd dał wiarę jego zeznaniom, albowiem uznał, że te twierdzenia mogą wynikać z upływu czasu i ilości podjętych od tego czasu czynności komorniczych.

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 841 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Pojęcie przedmiotu w rozumieniu tego przepisu nie może być utożsamiane ze znaczeniem rzeczy. Pojęcie "przedmiot" w znaczeniu art. 841 § 1 kpc jest pojemne i obejmuje zarówno ruchomości, jak i nieruchomości, a także wierzytelności. W uzasadnieniu wyroku z dnia 24 października 2007 r., IV CSK 271/07 (OSNC 2009, nr 1, poz. 14) Sąd Najwyższy wskazał, że przedmiotem egzekucji z rzeczy ruchomej jest ta rzecz, a w razie jej sprzedaży przez komornika - środki pieniężne uzyskane ze sprzedaży.

W pierwszej kolejności należało ustalić jeszcze z jakich powodów pieniądze znalazły się w posiadaniu H. K. (1). W doktrynie jak i orzecznictwie trafnie wyrażono pogląd, że nie można domniemywać istnienia stosunku prawnego depozytu nieprawidłowego w każdym przypadku przekazania pieniędzy lub innych rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku. O tym zatem czy zawarta umowa kreuje stosunek prawny depozytu nieprawidłowego decydują przepisy szczególne albo umowa stron lub okoliczności. W ocenie Sądu z pewnością nie był to depozyt (depozyt nieprawidłowy), albowiem przekazanie środków nie miało na celu ich przechowanie, ale ich przekazanie innym, konkretnym osobom.

Zdaniem Sądu H. K. (1) świadczyła na rzecz powoda usługę. Pojęcie usług jest bardzo pojemne i obejmuje wykonywanie lub wykonanie czynności dla innej osoby (innych osób) i w jej interesie. Świadczeniem usług może być zarówno wykonywanie czynności faktycznych, jak i prawnych. W myśl art. 750 kc do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

W związku z regulacją umowy zlecenia (dot. czynności prawnych) należy przyjąć, że przepis art. 750 kc ma zastosowanie do umów o świadczenie usług, polegających na dokonywaniu czynności faktycznych. Niewątpliwie czynności związane z wykonaniem przekazu pieniężnego zagranicę są czynnościami faktycznymi.

Wśród przepisów regulujących umowę zlecenia (a stosowanych odpowiednio do świadczenia usług) znajdziemy przepis art. 741 kc. Zgodnie z tą regulacją przyjmującemu zlecenie nie wolno używać we własnym interesie rzeczy i pieniędzy dającego zlecenie.

Wobec powyższego można było więc uznać, że zajęte środki pieniężne mogły być przedmiotem postępowania o zwolnienie przedmiotu spod egzekucji i dlatego zasadniczo uwzględniono powództwo, oddalając je co do kwoty 200 zł, albowiem w tym zakresie roszczenie nie zostało udowodnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc. Zgodnie z nim co do zasady w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania.

W omawianej sprawie powództwo zostało oddalone, ale tylko co do nieznacznej części i wobec tego stronę przegraną – pozwanego obciążono obowiązkiem zwrotu całości kosztów procesu.

Na koszty postępowania złożyły się : opłata od pozwu 110 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł (na podstawie § 8 pkt. 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015r., z późn. zm.) oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.